

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg må indrømme, at hr. Touborg ikke hører ret godt efter og heller ikke husker så godt. For det er blevet sagt flere gange under denne debat her, at nu åbner regeringen op ved en fremtidig lovgivning via både undervisningsministeren og fødevareministeren for, at de nu får mulighed for at agere, sådan at man kan komme ind på skolerne, hvis man vil. Og Venstre lægger jo absolut ikke op til, at det er regeringen eller kommunerne som sådan, der skal betale det. Det må være skattestoppet og de skattelettelser, som vi ved, folk får nu, og som giver dem flere muligheder for at have flere penge i pungten, der gør, at de nu kan bruge mulighederne her også.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kristen Touborg. Og så tror jeg, vi er ved ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det er gået op også for mig, at det, Venstre lægger op til, er brugerbetaling. Hvis hr. Jens Kirk havde hørt efter debatten tidligere i dag, så kunne vi såmænd have undgået den sidste runde her, for den har vi egentlig haft en gang. Men jeg vil så gentage, hvad jeg sagde dengang, at når det indebærer, at der er brugerbetaling, så er fællesskabet væk, så betyder det, at de fattige har ikke mulighederne. Det er så kun de riges børn, der har mulighederne.

Derfor er det her ikke frihed i fællesskab. Det her er kun frihed til nogle. Og så kan hr. Jens Kirk selvfølgelig sige »noget for noget«, og det er så åbenbart dem, der har penge, der får noget. De andre får ikke noget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Som flere ordførere har været inde på, så står der faktisk rigtig mange gode ting i denne her redegørelse, som også er meget flot. Og jeg vil gerne starte med at give tilsagn om, at der ikke er mange ting, der fremgår af denne her redegørelse, som Det Radikale Venstre ikke kan støtte. Så vi ser frem til at samarbejde omkring de ting.

Problemet er de ting, der *ikke* står i redegørelsen, og dem er der, skulle jeg hilse og sige, en hel del af. Som bekendt er de to hovedtemaer i redegørelsen ernæring og fødevarer sikkerhed. Og

hvis jeg starter med ernæringen, og her vil jeg gerne starte med diskussionen om det internationale perspektiv, så skriver man jo på side 8, at man i høj grad mener, at ernæring er en national indsats. Og det spørgsmål, jeg var inde på tidligere til Venstres ordfører, var, om ikke Venstre ser en sammenhæng imellem de støtteordninger, vi har på europæisk plan, og den fødevarer kultur, vi fremmer i Danmark.

KI. 11.55

Og så antydede Venstres ordfører, lidt upassende måske, at vi andre ikke havde læst redegørelsen, og nævnte et par andre steder, hvor der stod »EU«. Jeg kan nævne nogle flere steder, hvor der står »EU«, det gør der flere steder i rapporten, det vil jeg gerne med det samme medgive Venstres ordfører, men mit spørgsmål var: Det, der handler om hele reformen af EU's landbrugspolitik, altså den økonomiske støtte, de der små 350 mia. kr., som i vidt omfang skaber og former dansk landbrugs- og fødevarerpolitik, det er dem, vi snakker om, og de er kun nævnt i to linjer. Hvorfor det?

Derudover har vi så haft en diskussion om, hvorvidt information er nok, når vi skal forsøge at vinde den værdikamp, som vi i virkeligheden snakker om i dag, nemlig kampen om, hvad god madkultur er, hvad ernæringsrigtig madkultur er.

Der synes jeg, der er en pointe, og jeg vil gerne sige, at jeg selv har flyttet mig, og jeg tror også Det Radikale Venstre har flyttet sig lidt i det her spørgsmål, for det er jo rigtigt, at smag et langt stykke ad vejen må være folks eget ansvar. Det er jo også rigtigt, at folk jo selv må vælge, hvad de vil putte i munden, men det er klart, at når vi oplever en meget intensiveret markedsføring fra fødevarerindustriens side, også for de usunde produkter, når colaautomaterne rykker ud på skolerne, og vi vil vinde den værdikamp med tilsvarende håndfaste midler, så må vi jo svare med, at folk også kan købe den sunde mad på skolerne, ellers kan jeg ikke se, at vi kan vinde den kamp. Noget for noget, kunne man fristes til at sige.

Derfor må vi jo følge udviklingen som så mange andre og prøve at matche det massive markedsudbud, der foregår på det her område, og derfor er jeg ikke overbevist om, at information er nok. Jeg tror også, vi skal have nogle ordninger, der sikrer et udbud.

Apropos udbud vil jeg sige, at et frit valg jo så også handler om at have en vis mangfoldighed i udbuddet af fødevarer. Koncentrationen af føde-